

Nenápadný půvab festivalu v Dubrovniku

Mgr. Alena Kottová

Na letošní Dubrovnický letní festival (Dubrovačke ljetne igre) jsem jela s předsevzetím, že vedle umělecké části napíšu také něco o jeho osvětlení. Přestože do-

jmy byly působivé, jako by nebylo o čem psát. Samá klasika, byť velkolepá.

Festival, skládající se z divadelních představení, koncertů klasické hudby (a dokonce jedné opery), literárních setkání a vystoupení lidových souborů, se konal v historických prostorách města: především v renesančních palá-

cích Sponza a Kneževi dvor (Rektorský palác), lépe řečeno v jejich atriích, v hradebních pevnostech Revelin a Lovrjenac a na náměstíčku Boškovičeva poljana, ohraničeném kuželkovou balustrádou.

Světla nebylo mnoho, nečetné reflektory tradičně vrhaly nezbytný kužel viditelnosti na účinkující a decentně a měkce nasvicovaly architektonické prvky. Nejteplejší osvětlení bylo „netechnické“,

Obr. 1. Decentní klasické světlomety jen podhalují stavební poklady pevnosti Lovrjenac (foto Alena Kottová)

Obr. 2. Osvětlení navozuje divadelní scénérii (Händelův *Acis a Galatea*, pevnost Lovrjenac) (foto Damil Kalogjera)

Obr. 4. Minimum klasických světlometů dotváří něžnou atmosféru renesančního paláce Sponza (foto Alena Kottová)

Obr. 3. Náznaková hra světél umožňuje střídání noci a dne, slunce a měsíce (Händelův *Acis a Galatea*, pevnost Lovrjenac) (foto Damil Kalogjera)

dva velké svícny o pěti svíčkách po stranách jeviště při jubilejním představení renesanční komedie Marina Držiče (letos uplynulo 500 let od jeho narození) Dundo Maroje. Světla nemohlo být méně, ale napadá mne, že ho nemohlo (nebo nemělo) být ani více. A to proto, aby se nasmazala jedinečná atmosféra navozující staré časy, dobu renesančních karnevalů, inspirovaných nedalekými Benátkami, aby se nenarušilo přirozené působení staré architektury a doména letní noci nad mořem.

Osvětlení dubrovnického festivalu může být příkladem umělecké i technické uměřenosti a kázně, smyslu pro génia loci, pro historii, pro charakter architektury i kulturních programů. Světlo nedominovalo a neupozorňovalo na sebe, ale umožňovalo vidět: jak probíhající děje, tak nádheru a jedinečnost lokalit. Světlo bylo diskrétní. To je také hodnota.

☒